

Heròdies demana a Malgrat els seus consells, Calàf farà sonar el gong tres cops, i amb aquest gest crida a Turandot per afrontar la prova dels tres enigmes.

Acte II

Ping, Pang i Pong recorden els temps de pau a les seves llunyanes províncies abans no començarà el regnat banyat amb la sang de tants pretendents. Altoum, pare de Turandot li demana a Calàf que desisteixi de la seva intenció, però tampoc ho aconsegueix.

Apreix Turandot i explica la història d'una antiga princesa que fou violada i assassinada per un cruel príncep, fet que ha portat a Turandot a voler venjar-se dels homes, proclamant que ella mai pertanyerà a cap. La prova dels tres enigmes comença davant l'expectació de tot el poble.

"Què neix cada nit en l'home i mor cada dia?", l'esperança respon correctament Calàf.

"Què flameja com el foc i tanmateix no és foc, que crema com la febre refredant-se amb la mort?", la sang!, Torna a encertar el príncep.

"Quin és el gel que crema i com més crema més fred és?" Turandot!, exclama victoriós el jove de nom ignot per la princesa.

El poble exultant d'alegria festeja la proesa del jove, mentre que la princesa prega al seu pare que no l'abandoni en braços d'un estrany arrogant com aquell. Calàf commogut ofereix una endevinalla pròpia que li costarà la mort en cas que la princesa la resolgui: ha de descobrir el seu nom abans que el sol surti.

Acte III

Als jardins del palau, Calàf escolta com s'ordena que ningú no dormi en Pequín fins que la princesa conegui el nom del príncep ("Nessun dorma"). Calàf reflexiona sobre la seva sort i com està a punt de sortir victoriós. Els soldats de Turandot intenten torturar al vell Timur, però Liù els prega que el deixin perquè és només ella qui coneix el secret. Turandot li prega que li digui el nom, però aquesta només li contesta que és "Amor". Turandot queda impressionada per la valentia de la jove, però ordena continuar amb la tortura. Liù agafa una daga d'un dels seus atacants i es sucida davant la mirada horroritzada de tothom. Timur i una comitiva de gent acompanyen el cos de la jove i valenta Liù (aquesta escena és l'última que Puccini va escriure, abans de morir). Calaf abraça a Turandot, i aquesta en sentir per primer cop la passió física plora. El príncep enamorat ja no tem la princesa i li revela el seu nom: "Sóc Calàf, fill de Timur". Turandot es dirigeix al poble des del tron de l'Emperador. El nom del jove príncep és: "Amor".

PROPERAMENT

Òpera a la fresca **"La forza del destino",** **de Giuseppe Verdi**

Divendres, 3 de setembre a les 21 h
Plaça porxada del Cèntric Espai Cultural

El
Prat.
el meu
lloc al món

*CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Òpera a la fresca! TURANDOT, de Giacomo Puccini

Divendres, 23 de juliol a les 21 h h. Plaça porxada del Cèntric Espai Cultural

Òpera en 3 actes. Cantada en italià. Duració aproximada 125 min

Enregistrada al 2015 en el Festival de Bregenz

EQUIP CREATIU

Director musical	Paolo Carignani
Director d'escena i escenografia	Marco Arturo Marelli
Disseny vestuari	Constance Hoffman
Il·luminació	Davy Cunningham
Director de vídeo	Felix Breisach
Coreògraf	Ran Arthur Braun
Merstre del Cor	Benjamin Lack

EQUIP ARTÍSTIC

La Princesa Turandot	Mlada Khudoley	Ping	Andrè Schuen
Calaf	Riccardo Massi	Pang	Taylan Reinhard
Liù	Guanqun Yu	Pong	Cosmin Ifrim
L'emperador Altoum	Manuel von Senden	Un Mandarin	Yasushi Hirano
Timur	Michael Ryssov		

elprat.cat/centric

Ajuntament del
Prat de Llobregat

Amb la col·laboració de:

BREGENZER FESTSPIELE

PRESENTACIÓ

Turandot és el “cant de cigne” musical de Giacomo Puccini, després de morir amb l’òpera inacabada en 1924. La finalització de l’òpera va ser obra de Franco Alfano, qui va respectar els materials i la tècnica compositiva del Mestre de Lucca. L’estrena tingué lloc a l’Scala de Milà el 25 d’abril de 1926, amb Arturo Toscanini a la batuta i el gran tenor espanyol Miguel Fleta encarnant el personatge de Calaf.

Amb aquesta darrera òpera tornarem als ambients exòtics, que tan bon resultat li van donar a Puccini amb *Madama butterfly*, després de dues dècades. En aquesta ocasió viatjarem des del Japó fins a una antiga i imaginària Xina imperial. Puccini completa així el seu recorregut per paisatges sonors tan diferenciats com la París de *La Bohème* o el salvatge oest americà de *La fanciulla del West*. L’exercici d’ambientació musical és una de les més grans creacions a la història de l’òpera.

I és que Turandot, a més de transportar-nos dues hores a la Xina, atresora a la seva partitura una de les àries més conegudes de tots els temps, i que és la causant de l’afició de moltes persones pel gènere líric, després dels famosos concerts dels Tres Tenors (Carreras, Domingo i Pavarotti). Estem parlant de “*Nessun Dorma*”, una peça musical que ha traspassat el món de l’òpera i que hem trobat a pel·lícules, anuncis publicitaris i amb mil versions en diferents estils.

Però Turandot no és només *Nessun Dorma*, al llarg d’aquesta meravellosa òpera ens trobem amb pàgines tant reeixides com l’ària de Liù del primer acte “*Signore, ascolta!*”, el deliciós trio del ministre Ping, Pang i Pong del segon acte, “*Ho una casa nell’ Honan*” o la imponent ària de la princesa Turandot (“*In questa reggia*”) amb la que es presenta a tot-hom rememorant l’infortuni d’una antiga princesa a qui ara vol venjar amb les terribles proves als seus pretendents. També excel·lent és la instrumentació que Puccini utilitza per dotar de major realisme a aquest viatge musical a l’orient, amb la presència d’instruments de timbre poc escoltat com el saxòfon acompanyant un cor de nens al primer acte o la gran secció de percussió amb instruments que ens transporten a paisatges exòtics com els gongs, tam-tams, lires, campanes tubulars i d’altres.

L’equilibri també és un dels ingredients màgics d’aquesta òpera, ja que a més de Turandot i Calaf, comptem amb el personatge de Liù, que rep un tracte exquisit musical per part de Puccini, elevat el seu rol al protagonisme de la parella principesca. També molt important és la presència del cor, fonamental al seu paper com a poble de Pequín.

I com no, la fantàstica tensió dramàtica, segell del mestre Puccini, està present des del primer compàs, on descobrim quina serà la trama de l’òpera (“*Popolo di Pekino!*”) i ens submergim en la història de la princesa i el príncep de nom desconegut. Són aquests uns dels motius pels quals *Turandot* està entre les òperes més representades arreu, havent comptat amb cantants i directors i directores d’escena com Franco Zeffirelli o Núria Espert, qui amb la seva Turandot re-inauguraria el gran Teatre del Liceu en 1999, artistes que han signat creacions històriques. Turandot és doncs, una pàgina operística imprescindible, que a més ha servit de porta d’accés al món de l’òpera des de fa gairebé un segle. Descobrir-la és un plaer impactant com pocs i revisitar-la sempre és enriquidor, ja que les grans obres artístiques sempre ens plantejgen nous reptes cada cop que les tornem a gaudir.

TURANDOT

Turandot, òpera en tres actes amb música de Giacomo Puccini, completada per Franco Alfano i llibret de Giuseppe Adami i Renato Simoni sobre textos de Carlo Gozzi. Fou estrenada el 25 d’abril de 1926 a l’Scala de Milà. L’acció es desenvolupa a un imaginari i antic Pequín.

Acte I

A una plaça plena de gom a gom, el Mandarí llegeix el decret pel qual, qualsevol príncep que vulgui casar-se amb la princesa Turandot haurà de superar la prova dels tres enigmes, pagant amb el seu cap si no és capaç de resoldre’ls. Una jove anomenada Liù demana ajut quan el seu amo el vell rei Timur cau a terra per la gentada. Un jove príncep reconeix en el rei ancià el seu pare, antic rei de Tartària, i pregunta a la jove per què li ha estat fidel mentre que la resta del seu poble l’havia abandonat. Ella respon que ho fa per què un dia el jove príncep li va somriure. Apareix la lluna i tota la gent es queda muda, poruga dels efectes de la lluna i de la mort imminent d’un altre príncep que no a superat la prova.

Apareix Turandot i ordena amb un gest sever que es consumeixi l’execució, davant alguns crits pregant per salvar la vida del jove. Calàf el jove fill de Timur es queda immediatament enamorat de Turandot i vol afrontar la prova, davant els intents d’evitar-ho per part de Liù, Timur i els tres ministres de Turandot, Ping, Pang i Pong. Malgrat els seus consells, Calàf farà sonar el gong tres cops, i amb aquest gest crida a Turandot per afrontar la prova dels tres enigmes.

Herodes entra en escena i rellisca amb la sang de Narraboth i un calfred el recorre, és un mal senyal. El tetrarca mira lascivament la seva fillastra davant l’oposició de la seva esposa i mare de la jove, Heròdies mentre que Jochanaan retreu la classe de matrimoni que té aquesta amb el seu cunyat i que l’incest ho empudega tot.